

Год. II.

Редакторъ: М. Д. Николовъ.

Кн. 8.

Къмъ орача.

Ей, орачо, работливи,
Я поспри волове сиви:
Чакай малко, почини си —
Потъ отъ чело обърши си!

Че се оранъта не свършва,
Черенъ трудъ се недовършва:
Тъй до гробъ ще съме съвешъ,
Потъ отъ чело ще да лъвешъ.

Стой, запри се — почини си,
Потно чело обърши си;
Па тогава пакъ подкарай —
Доръ се мръкне рало карай! . .

M. Симеоновъ.